

From: Kirsten Visser | VerzekeJeHuisdier.nl <kirsten@verzekejehuisdier.nl>
Sent: woensdag 22 oktober 2014 16:23
To: 'a.zeeman@beemster.net'
Subject: discriminatie WBSV
Attachments: klacht WBSV.pdf

Geachte mevrouw Zeeman,

Graag had ik u vandaag de brief die u nu in de bijlage aantreft zelf overhandigd. Dat had ik graag persoonlijk gedaan om mijn handelswijze en bedoeling kort toe te lichten. U heeft mij helaas die kans ontnomen en ik zal er geen doekjes om winden dat ik daar boos over ben. Boos dat ik niet die 10 minuten heb gekregen waar ik het zo zorgvuldig en integer had willen doen. Ik kan er met mijn pet niet bij dat mijn 10 minuten met u, de afspraak die al geboekt stond, zomaar geschrapt kon worden. U zal gerust een volle agenda hebben, maar er zit ook een andere kant aan het verhaal dan uw agenda. Ik hoop dan ook alleen maar dat u dit ter harte neemt en daar even bij stil staat op het moment dat u weer een afspraak af wilt zeggen.

De bijlage gaat over de aanmelding van mijn dochter bij WBSV. Mijn dochter Emma is transgender. Anatomisch een meisje, maar in uiterlijk en gedrag een jongen. Zij wilde graag meetrainen in een jongensteam van WBSV. Het hele verhaal leest u in de bijlage, maar de kern van het verhaal is dat ze is afgewezen. De afwijzreden valt onder discriminatie, maar daarnaast geeft de club zichzelf een brevet van onvermogen.

Ik kan u zeggen dat ik furieus was over de handelswijze, het besluit en het gesprek met de voorzitter van WBSV. Vanaf het begin heb ik mij echter gerealiseerd dat ik met hoog van de toren blazen alleen maar realiseer dat ze mijn bloed wel kunnen drinken. En dat is mijn doel niet. Ik wil graag dat de club ervoor gaat zorgen dat dergelijke afwijzingen niet meer voor mogen komen. Ik heb hiervoor contact opgenomen met de vertrouwenspersoon van NOC-NSF en later ook met de vertrouwenspersoon van de KNVB. Deze laatste heeft gevraagd of zij mijn klacht eerst als melding bij WBSV mocht aankaarten. We spraken af dat als de club niet of onvoldoende open stond voor verbetering de melding alsnog in een klacht zou worden omgezet. Ik heb begrepen dat er contact is geweest, maar in verband met vakanties verneem ik pas maandag a.s. de details over hoe dit verlopen is.

Omdat de club vanuit de gemeente subsidie ontvangt vond, en vind, ik dat de gemeente op de hoogte moet zijn van dit "akkefietje". Nu had ik de brief zo door uw brievenbus kunnen doen, maar om redenen die ik hierboven uitleg wilde ik dat juist niet doen. Ik vond het ook stuitend om te horen te krijgen dat ik maar een melding bij het meldpunt discriminatie moest doen. En dat terwijl ik mijzelf zo heb ingehouden in het grotere belang en dus nog geen melding heb gemaakt.

Nu ben ik vanaf half augustus jl. zo bezig met integer en opbouwend werken aan een oplossing. Dat geen kind meer zo gekwetst kan worden als mijn kind om iets dat nota bene verboden is bij wet. Inmiddels twijfel ik aan die aanpak. Want wat heeft het mij opgeleverd? Blijkbaar niet veel. De club heeft het kind niet eens fatsoenlijk haar excuses aangeboden! En dan probeer ik het nog fatsoenlijk en integer naar u toe aan te pakken en wordt die kans mij ook ontnomen.

Mijn doel is een lastig doel. Ik kan namelijk niet controleren of de club bij een andere aanmelding van een afwijkend kind, of een afwijkend verzoek, zich wel fatsoenlijk gedraagt. Daarom overweeg ik momenteel sterk om aangifte van discriminatie en uitsluiting te doen bij de politie. Niet omdat ik zo graag aangifte wil doen. Wel omdat ik vind dat de club hier niet zomaar mee weg mag komen en de fatsoenlijke weg blijkbaar niet veel uithaalt.

Wat u nu met dit verhaal doet? U zoekt het wat mij betreft maar uit. Als u mij in mijn hart kijkt zou ik een gesprek volgende week woensdag op prijs stellen. Maar dan wel een gesprek waarin u mij concreet kunt vertellen wat u als wethouder hiermee kunt doen, gaat doen en wat uw doel dan is. Wilt u geen gesprek? Ook prima. Ik hoop dat u na het lezen van alle stukken enig begrip kunt hebben voor het feit dat ik hier inmiddels flink mijn buik vol van heb.

Ik realiseer mij dat de toon van mijn mail zeer boos is. Dat ben ik ook en ik vind dat ik ook het recht heb om boos te zijn.

Met vriendelijke groet,
Kirsten Visser